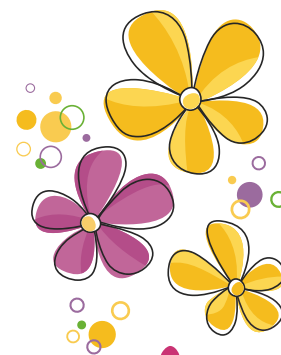

Naprapati kurerte betennelsen i beina:

– Endelig kunne jeg kaste krykkene!

Inger Helen hadde så vondt i beina at hun måtte bruke krykker. Verken medisiner eller fysioterapi hjalp, og hun var redd for å bli arbeidsufør.

TEKST OG FOTO: AGNETHE WEISSER

Da Inger Helen Haave (45) fra Lillehammer første gang kom til naprapat Cato Berger, var det på krykker.

– Jeg hadde betennelse i akilleshælen. Den flyttet seg stadig oppover, og etter hvert fikk jeg så vondt i leggene at jeg nesten ikke klarte å gå, forteller hun.

Hun kunne begynne å gråte av smertene når hun skulle kjøre hjem fra jobben som kokk på Montebellosenteret i Mesnali. Det gjorde skikkelig vondt å trække på clutchen.

– Da kan du tro jeg ønsket meg automatgir, sier hun.

Hjemme i eneboligen på Lillehammer måtte hun rygge ned trappen.

– Jeg grudde meg hver gang jeg skulle på do.

FRYKTET UFØRHET

Hos legen fikk hun sykemelding, betennelsesdempende medisin og en rekvisisjon på fysioterapi. Men Inger Helen ble ikke bedre.

– Etter to måneder sa fysioterapeuten: «Vi vet ikke hva vi kan gjøre for deg.» Jeg ble rådet til å reise på hytta og kose meg med rødvin. På hytta har vi nemlig ingen trapper, alt er

«Jeg ventet altfor lenge med å søke hjelp.»

på et plan. Der skulle jeg sitte helt rolig uten å røre meg.

Inger Helen ble bekymret.

Hva var i ferd med å skje?

– Jeg satt og tenkte på om jeg nå skulle gå fra å være en aktiv kokk med barn og trening til å bli arbeidsufør som 43-åring. Da ringte jeg til naprapat Cato Berger, forteller hun.

– Dette var på senhøsten 2012. Etter noen få behandlinger hos naprapaten, klarte Inger Helen seg uten krykkene. Men hun hadde ennå en lang og tøff vei å gå.

FLERE TEKNIKKER

– Først måtte vi stoppe betennelsen, forklarer Berger.

For å gjøre det brukte han en kombinasjon av ultralyd, trykkbølger og akupunktur.

– På grunn av betennelsen var det en tilvekst av blodkar i senene. Jeg brukte akupunktur-nåler, og ved hjelp av ultralyden kunne jeg se nøyaktig hvor jeg stakk dem inn og treffe i overgangen mellom musklene og senene. På den måten skrapte jeg bort blodkarene som skapte betennelsen, sier naprapaten.

Under behandlingen fikk Inger Helen beskjed om å bevege foten. Det var vondt.

– Og siden jeg er finnmarking, fikk nok Cato høre noen kraftuttrykk, sier hun smilende.

Da Inger Helen var kvitt beten-

RETTER OPP:
Inger Helen kjenner det godt når naprapat Cato Berger behandler henne.